

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 9 czerwca 2020 r.

Pozycja 170

POSTANOWIENIE

z dnia 12 marca 2020 r.

Sygn. akt Ts 40/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Julia Przyłębska – przewodniczący
Justyn Piskorski – sprawozdawca
Piotr Pszczółkowski,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia J.B. na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 15 stycznia 2020 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej,

po s t a n a w i a:

nie uwzględniać zażalenia.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 6 marca 2019 r. (data nadania) adwokat J.B. (dalej: skarżący) zarzucił art. 98 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, ze zm.) niezgodność z art. 65 ust. 1, art. 64 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 2 Konstytucji w zakresie, w jakim „nie zalicza do kosztów procesu określonego wg stawek urzędowych wynagrodzenia adwokata, działającego we własnej sprawie, wykonującego zawód adwokata w kancelarii adwokackiej”.

2. Postanowieniem z 15 stycznia 2020 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu, stwierdzając, że skarżący nie usunął jej braków formalnych, do czego został wezwany zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 16 października 2019 r.

3. W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący zarzucił Trybunałowi:

a) błędną ocenę, że skarga konstytucyjna, a w szczególności jej pkt 2 i 3 uzasadnienia, nie spełnia wymogów określonych w art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK),

b) naruszenie art. 67 ust. 2 u.o.t.p. TK przez odmowę nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu, pomimo precyzyjnego określenia przez skarżącego zarówno przepisu ustawy,

którego stwierdzenia konstytucyjności się domaga, jak i „unormowań konstytucyjnych, z których skarżący wywodzi podmiotowe prawa, naruszone wskutek zastosowania zaskarżonej regulacji”.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK), skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym. Bada w szczególności, czy w wydanym postanowieniu prawidłowo stwierdzono istnienie przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu.

2. Trybunał Konstytucyjny uznaje, że postanowienie o odmowie nadania rozpatrywanej skardze konstytucyjnej dalszego biegu jest prawidłowe, a zarzuty sformułowane w zażaleniu nie zasługują na uwzględnienie.

Trybunał przypomina, że z jego utrwalonego orzecznictwa wynika, iż uzasadnienie skargi musi spełniać określone wymagania, w tym przede wszystkim precyzyjnie wskazywać co najmniej jeden argument przemawiający za naruszeniem określonych wzorców kontroli (postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 15 lipca 2015 r., sygn. SK 69/13, OTK ZU nr 7/A/2015, poz. 110). Badana skarga nie spełnia tego wymogu, a wniesione zażalenie nie podważyło tego ustalenia. Etap wstępnej kontroli skargi obejmuje również możliwość odniesienia się przez Trybunał do sposobu, w jaki skarżący wyjaśnił zarzucane naruszenie konstytucyjnych wolności i praw.

Wskazanie przez skarżącego w piśmie z 29 października 2019 r., że wniesiona skarga spełnia wszystkie wymogi formalne przewidziane w u.o.t.p. TK, nie mogło zostać uznane za prawidłowe usunięcie braków formalnych skargi. Trybunał słusznie tym samym – na podstawie ust. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK – odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Mając powyższe na uwadze, Trybunał Konstytucyjny nie uwzględnił zażalenia.